

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. VIII. In hoc sancto exercitio voluntatis affectum iungendum esse cum
consideratione intellectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

porales modestè in terram demittit
teneat, spiritales verò animi in Deum
erigat. Quoties colloquia influetur
negotia tractabit eum hominibus
considerationis oculum defigat
de quibus loquitur, alterum verò
ijciat in Deum, & eius fauorem impo-
ret. Si in morbum incidat grauius
consuetum orationum pensum
uere nequeat, ne angatur, seorsum
loco crebrius cor suum ad Deum
uet, inuocando illum, & desideria
illi exponendo, atque hoc vnico
re, sit contentus & quietus: sic
supplebit omnium meditationum
giorum, aliorumque operum bonorum
quæ requirunt integras corporales
res, defectum. Sic faciebat sanctus
Propheta cum diceret: *Nomen tuum
memoriale tuum in desiderio anime
mea desiderauit te in nocte: sed cor
meo in præcordijs meis de mane
ad te.*

Isai. 26.

CAPVT VIII.

*In hoc sancto exercitio voluntatis
iungendum esse cum consideratione
intellectum.*

IN hoc sacro, diuinoque exercitio
non solum intellectus occupandus

DE PRAESENTIA DEI. 48

est in contemplanda diuina praesentia, verum etiam voluntas, vt affectu in eam feratur, eamque quasi complectatur. Et quoniam voluntatis actiones in hoc exercitio principem locum tenent, speciatim declarabimus, cuiusmodi actiones sint, & quomodo exerceri debeant. Nam, vt ait S. Bonaventura, sunt quasi motus, & inflammata cordis desideria, quibus anima anhelat ad perfectam in amore cum Deo unionem, igniti mentis affectus, viua interioris hominis suspiria, quibus inuocat, prouocat, commouetque diuinam maiestatem, vt se ad consummatam illam amoris sui coniunctionem admittere velit: sunt denique pia quaedam incitamenta & affectiones voluntatis, quibus anima nostra velut aethis spiritualibus euolat, & attollit se sursum, vt Deo appropinquet.

Hac vehementia desideria, affectusque ardentis cordis vocantur aspirationes, quibus anima e terra se attollit in caelum, hoc est, aspirat in Deum: nam, vt idem Bonaventura loquitur, quemadmodum respirando nulla interueniente deliberatione trahimus anheliticum ex intimis corporis visceribus: sic accelerimè, & nulla quasi deliberatione

*In Epist. 29.
memoral. 6.
22. Et in
myst. Theol.
via tertia.*

tione antegressa aspirando ad Deum
trahimus inflammata quaedam desi-
deria ex intimis cordis penetrabilibus
vt Deo intimè coniungamur.

Has aspirationes, vel affectus in-
flammatos cordis homo imprimis
clarat breuibus oratiunculis, quae
vocamus iaculatorias: sunt enim
quasi tela vel sagittae ignitae et
pectore profectae, deinde & in
etis quibusdam colloquijs, quibus
ma cum Deo quasi praesente intelli-
Dicuntur autem colloquia, quibus
ut anima alloquitur Deum per
desideria, sic Deus vicissim loquitur
cum ipsa anima, radijs quibus
diuinis illam collustrando, in
tiones sanctas ei communicando,
magis magisque affectus volunt
incendantur. Neque verò
debet interna illa suspiria, in-
mataque desideria vi aliqua
secus vel extrinsecus adhibita
tare, sed potius à diuina gratia
rato aliquo studio adhibito, expectari.
Quamuis enim homo cooperari
cum Deo facere debeat, quod
tamen praecipue pendere debet
pe diuina, pieque & humiliter
impetrare, quod ex parte sua
ri posset.

DE PRAESENTIA DEI. 47

Etenim, vt alibi docuimus, in ser-
uitio diuino tres sunt viæ, vel tria Ex-
ercitiorum genera. Vna est, perti-
nens ad incipientes, dicta Purgatiua.
Altera, ad proficientes, dicta Illumina-
tiua. Tertia Vnitiua, pertinens ad
perfectos. Haud secus sunt quædam
aspirationes, quæ valent ad purgan-
dam à vitijs affectionibusque terre-
nis animam, & sunt viæ purgatiuæ. Al-
iæ valent ad consequendas virtutes,
& sunt viæ illuminatiuæ. Aliæ ad
impetrandam perfectam vnionem
animæ cum Deo, & sunt viæ perfecti-
uæ. Qua de causa hoc loco commemo-
rabimus tria aspirationum, & ia-
culatoriarum orationum genera, ex
sancti Augustini, aliorumque San-
ctorum libris excerpta, vt vnusquis-
que conuenienter suæ dispositioni ad
manum habeat orationes, quibus in
hoc sancto exercitio diuinæ præsen-
tiæ queat ad Deum aspirare. Neque
idcirco volo vt his tantum vtatur:
poterit enim vti quibuslibet alijs
similibus: sed id tantum moneo,
præstantiores efficacioresque eas ef-
se, quas quisque à Deo motus ex cor-
de suo exprimit, etiamsi non sint
compositæ, sicut hæc. Nec item volo
vsur-

48 EXERCIT. FRANC. ARIAE

vsurpari omnes; liberum enim cuique
est vsurpare quas velit. Et quamuis
sit nisi vna pro qualibet via; tamen,
crebrius magno affectu iteretur, iuste
ciet ad capiendum huius sancti exerci-
tij fructum. Facile autem poterunt
memoria recitari, si sapius perlegan-
tur & repetantur.

CAPVT IX.

*De aspirationibus, orationibusque iacob-
rijs attinentibus ad viam Pur-
gatiuam.*

Aspirationes conuenientes
purgatiuæ sunt hæ: Domine
Iesu Christe, Deus meus & Sa-
uator meus, qui ad saluandos pecca-
tores in mundum venisti, ignosce mihi
& salua me. O Deus meus, quid agam
quid dicam? peccaui coram te, & con-
tra te benignissime creator, & dabo
me redemptor, miserere mei Domine.
Agnosco Domine scelera mea, & con-
fiteor, condona illa. Destitutus sum
Domine, omni pietate, vilissimus
infirmus peccator sum, & nihil
sum, nihil ex me valeo, adiuua me
Domine, & miserere mei. Utinam, Domine,
ne nunquam te offendissem. *Vincit
dolor*